

ת"פ 29964/08/15 - מדינת ישראל נגד פ א

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 29964-08-15 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: פ א

גזר דין

כללי

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש נגדו, שאלה עיקריהן-

בתאריך 08.08.15 סמוך לשעה 04:00 נהג הנאשם ברכבו מסוג טויוטה קורולה מ.ר. ----- (להלן: "הרכב") בבאר-שבע, מכיוון מרכז ביג לכיוון התחנה המרכזית. שוטרים בלבוש אזרחי שנסעו באותה העת ברכב שכור (להלן: "הרכב השכור") בסמוך לנאשם בכיוון נסיעתו, הבחינו שהנאשם נוהג במהירות רבה ותוך חריקת בלמים, ועקבו אחריו. הנאשם הגיע אל צומת ועצר באור אדום ברמזור. כשהרמזור התחלף לירוק, הנאשם פתח בנסיעה מהירה ובצומת הבא עצר את רכבו בנתיב הימני מבין נתיבי הפניה שמאלה. השוטרים עצרו במקביל לנאשם, הודיעו לנאשם כי הם שוטרים והורו לו לעצור בצד הדרך לבדיקה, תוך שהם מעירים לו על אופן נהיגתו. הנאשם סימן לשוטרים כי יעצור לאחר הפניה בצומת. לאחר שהאור ברמזור התחלף, הנאשם פתח בנסיעה מהירה, תוך שהוא מסיט את רכבו לנתיב הרכב השכור ונמלט מהמקום. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, נסע בעקלתון בין נתיבי הנסיעה בכיוון נסיעתו ועקף מספר כלי רכב שנסעו כדיון. כתוצאה מכך נהגים נאלצו להסיט את רכביהם לצד הדרך ולבלום בפתאומיות. הנאשם פנה שמאלה במהירות רבה, בלם בלימת חירום ותוך כדי כך הסיט את הרכב בפניית פרסה, כך שחזית רכבו פנתה לעבר הצומת בניגוד לכיוון התנועה. השוטרים פנו גם הם שמאלה אחריו והתקרבו בנסיעה לעבר הרכב, וכתוצאה מנהיגת הנאשם נוצרה התנגשות בין רכב הנאשם לרכב השכור. השוטרים יצאו במהירות מהרכב השכור, הוציאו את הנאשם מהרכב ועצרו אותו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לרכב השכור נזק בחלקו הקדמי.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.

עמוד 1

4. בזמן המעשה היה הנאשם צעיר מגיל 21, ובנסיבות חובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

בתסקירי שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים -

הנאשם בן 20, רווק. מתגורר בשבט -----. אינו דובר עברית כלל. אביו נפטר משבץ מוחי כשהנאשם היה בן 8. עם מות האב, האם עברה להתגורר בבית אחיה, משפחתה סירבה לקבל את הנאשם בשל הרצון שהיא תינשא שוב, והנאשם עבר להתגורר בבית אחיו למחצה. כעבור כשנתיים, אמו נפטרה ממחלת הסרטן.

האח סיפר כי מות האב נחוזה אצל הנאשם כאירוע טראומתי שכן הוביל לניתוקו של הנאשם גם מאמו, ובהמשך הנאשם נאלץ להתמודד עם מוות ואבדן חוזר בגיל כה צעיר, וכי אירועים אלה עיצבו את חייו של הנאשם והפכו אותו לאדם סגור ומבודד המתקשה לתת אמון בסביבתו.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד. אין לו עבר פלילי.

הנאשם מודה בעבירה ולוקח אחריות עליה. סיפר, כי ביצע בכביש מספר חריקות בלמים לצורך השתובבות, וכששוטרים לבושים בלבוש אזרחי פנו וביקשו ממנו לעצור, חש פחד משום שחשש שמא הם עלולים לפגוע בו או להכות אותו, ובחר לברוח תוך נהיגה פראית ורשלנית בכביש. תיאר כי בנסיעתו ביצע פניית פרסה במהירות ופגע ברכב המשטרתי השכור. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתאר את העבירה באופן מצומצם ועובדתי. אחיו של הנאשם סיפר כי הנאשם סגור ומופנם אשר מתקשה לשוחח על רגשותיו ולכן זה הרושם המתקבל ממנו. עם זאת הנאשם ציין כי המעצר, ההליך הפלילי בו הוא נתון והקשר עם שירות המבחן מהווים עבורו גורם הרתעה משמעותי והוא הפיק את הלקחים הדרושים ואת הסיכון הפוטנציאלי מהתנהלותו. עוד צוין כי הוא מביע חשש רב מהשלכות ההליך הפלילי על המשך חייו.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות מילוליות וקוגניטיביות בסיסיות ביותר. בהתייחס לעבירה שירות המבחן התרשם כי המניע לביצוע היה חששו של הנאשם פן יפגע פיזית מן השוטרים שהיו בלבוש אזרחי והנאשם התקשה לתת בהם האמון. צוין כי קיים קושי לבחון עם הנאשם את נסיבות ביצוע העבירה ואת תחושותיו אך נראה כי הוא מצר על התנהגותו ותופס אותה כפסולה.

שירות המבחן ציין כי הוצע לנאשם להשתלב בפרויקט "האוהל החם", המיועד לצעירים מהמגזר הבדואי, אשר נותן מענה לצעירים בסיכון, חסרי מסגרת השתייכות ומתקשים להשתלב בחברה, תעסוקה או לימודים. הנאשם הביע עניין רב בתוכנית. מנהל המסגרת דיווח כי בראיון, הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה להשתלב בפרויקט, שיתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים והביע נכונות להשתלב בפרויקט לאורך השנה. דווח כי נבנתה עבורו תכנית שצפויה להתחיל בסוף אוקטובר 2016. בנוסף הומלץ לו לבחון קבלת טיפול פסיכולוגי והוא קבע פגישה עם עו"ס.

עמוד 2

לאחר ששקל את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם, סבר שירות המבחן כי התוכנית הטיפולית תסייע לנאשם באופן משמעותי והומלץ לדחות את הדין בעניינו ב- 4 חודשים.

בתסקיר משלים נמסר, כי הנאשם משולב בפרויקט. הוא בולט בהתמדתו, בהגעה סדירה מדי יום ובזמן. הוא משתתף בסדנאות הכנה לעולם התעסוקה, הכוללות עברית תעסוקתית, התנדבות עם בני נוער בבתי ספר, וימי חשיפה במכללות. לאחרונה הופנה לבקשתו לטיפול פסיכולוגי וחש מוכן לשוחח על קשייו הרגשיים אותם נושא מילדותו.

צוין כי הנאשם עובר תהליך אינטנסיבי משמעותי והוא מפגין עקביות ורצינות. הוא החל לשתף בתחושותיו, ועל היותו נעדר הכוונה, וכי רק עתה חש כי רואים ומכבדים אותו והדבר נותן לו מוטיבציה להוכיח את עצמו. עוד צוין כי הנאשם הביע מוטיבציה ועניין בבניית עתידו המקצועי והחל לפעול לשם כך.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם אוטנטי, עקבי, בעל חוסן נפשי, אשר למד להסתייע בזולת ולתת אמון לאחר. במהלך התנדבותו עם בני נוער ניכר כי ראו בו מודל, והוא הפגין כישורים חברתיים. בנוסף הוא חש בטוח יותר להתבטא בעברית ולחשוף את רגשותיו. ביחס לעבירה, שיתף, כי חש בושה, מבין את ההשלכות של מעשיו, מביע חרטה ומפיק לקחים. עוד שיתף, כי הידע שרכש מהווה עבורו כוח וכיום מתרחק ממצבי סיכון ומבקש לבנות לעצמו עתיד נורמטיבי.

לאור התהליך החיובי שעובר הנאשם, הכולל שינוי דפוסי חשיבה; נכונותו להמשיך ולהיתרם בפרויקט המשמעותי; ובעובדה כי מדובר בעבירה ראשונה; המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות וצו מבחן, במסגרתו ימשיך וישתלב בפרויקט במסגרת קבוצתית, פרטנית ותעסוקתית.

שירות המבחן ציין כי לא המליץ על מאסר בעבודות שירות בשל ההנחה כי התהליך החיובי שעובר הנאשם במסגרת הפרויקט ומתקיים בשעות הבוקר, עלול להיקטע, ושירות המבחן סובר כי הינו חיוני לשיקומו.

בתסקיר המשלים האחרון דווח, כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם המסגרת באופן עקבי ומתמיד. הוא השתלב בסדנה ללימוד עברית תעסוקתית אשר שיפרה את יכולתו להתבטא בעברית ורכש מיומנויות בעבודה על מחשב.

עוד צוין, כי הנאשם הביע רצון לעבוד כנהג אוטובוס אך נמסר לו ממשד הרישוי כי לא יוכל לעסוק בכך עד אשר יסתיים ההליך הפלילי.

שירות המבחן חזר על התרשמותו כי הנאשם עבר תהליך משמעותי, ציין כי לאחרונה הנאשם התקבל לעבודה במפעל, במשרה מלאה, ובימי שישי הוא ממשיך לקבל טיפול פסיכולוגי, וחזר על המלצתו.

טענות הצדדים

1. התביעה טענה, כי חומרת מעשי הנאשם נלמדת מהתעוזה, ממקום ביצוע העבירה ומשעת ביצועה. טענה, כי הערכים המוגנים בעבירת הפזיזות והרשלנות בה הורשע הנאשם הם בטחון הציבור ובטחון הפרט, והזכות לשלמות הגוף והנפש; וכי הערכים המוגנים בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם ערך מניעת הפגיעה בשלטון החוק ובנציגיו וקיומו של הליך משפטי הוגן החותר לחקר האמת; עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ועל חלקו היחסי של הנאשם בביצוען; על הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; על הנזק שנגרם בפועל- התנגשות בניידת המשטרה; ועל המניע לביצוע העבירה. וטענה כי בתי המשפט רואים בחומרה עבירות מסוג זה, ומדיניות הענישה עליהן, חמורה. הציגה פסיקה, וטענה, כי מתחם העונש הראוי למעשי הנאשם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונש הראוי לנאשם בתוך המתחם, הדגישה את הצורך בהרתעת הרבים; ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי; וטענה כי למרות האמור בתסקיר שירות המבחן וההליך הטיפולי שעבר הנאשם, העבירות שביצע מלמדות על המסוכנות הנשקפת ממנו. טענה כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, מאסר על תנאי, קנס ממשי, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.

2. ב"כ הנאשם טען, כי המעשים שביצע הנאשם ממוקמים ברף נמוך יחסית, מבחינת עבירות הנהיגה. ציין שהמדובר בנסיעה בשעת לילה, בקטע כביש קצר. הוסיף, כי נסיבות חייו של הנאשם קשות. אביו נפטר ואמו נטשה אותו והוא למעשה אומץ על ידי אחיו למחצה. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי. הוא ניצל בשתי ידיים את ההזדמנות הטיפולית שהוצעה לו, וכפי שנכתב בתסקיר, היכולות והכישורים של הנאשם צפו, והוא עשה שינוי משמעותי בחייו. עוד הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לצורך בהמשך הטיפול ובקושי של הנאשם לבצע עבודות שירות בשל הצורך הזה. הפנה לפסיקה, טען כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא עבודות שירות, ובמקרים מסוימים אף פחות מכך, וציין כי יש לחרוג מהמתחם בשל שיקולי שיקום ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

אשר לפסילת רישיון הנהיגה, ביקש שתקופת הפסילה תהיה מתונה, על מנת שבעתיד יתאפשר לנאשם להוציא רישיון נהיגה. ובאשר לקנס, טען לנזק הקל יחסית שנגרם לניידת. ציין כי הנאשם היה עצור מיום 26.06.15 ועד ליום 15.07.16, ושהה "מעצר בית" מלא במשך כארבעה חודשים.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו. שיתף כי עשה טעות ולמד מכך לקח. ביטא רצון לנהל חיים נורמטיביים.

4. אחיו של הנאשם אמר כי הנאשם השתנה לטובה. הוא התחיל לעבוד ומנסה לבנות את עתידו. והמשפחה מגויסת לעזור לו.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העבירות קשורות ביניהן בקשר הדוק של זמן ומקום ותכלית ויש לראות בהן כמהוות אירוע אחד. משכך, יש לקבוע להן מתחם עונש הולם אחד ולגזור על הנאשם עונש כולל לעבירות בהן הורשע.

2. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, הם בין היתר שמירת חיי אדם, בטיחות הנסיעה בכבישים, הציות לחוק ולגורמי אכיפתו, ושמירת חיי השוטרים. ומידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים אלה, הינה משמעותית.

3. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של נהיגת רכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם, היא של החמרה.

4. הענישה הקונקרטית תלויה בנסיבות המסוימות של ההתנהגות, בביטוייה ובתוצאותיה. בצד התחתון של הרף נמצאות ההתנהגויות העולות אך במעט על עבירות תעבורה ובצד העליון שלו נמצאות ההתנהגויות הטומנות בחובן סכנה ממשית לאדם, הקרובות באופיין הפיזי - ולא במחשבה הפלילית הנלווית אליהן - לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ובהתאם, הענישה נעה בין מאסר בעבודת שירות ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל (ראה ע"פ 3867/08 **מוחמד סיתאוי** נגד **מדינת ישראל**, 03.09.08; ע"פ 8704/08 **הייב** נגד **מדינת ישראל**, 23.4.09; ע"פ 4836/11 **חמאד** נגד **מדינת ישראל**, 11.1.12; ע"פ 5691/09 **ג'בארין** נגד **מדינת ישראל**, 11.10.09).

5. בע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 29.12.14), דובר במי שגנב רכב צבאי בעיר אשדוד ונסע אתו לירושלים ושם, כאשר ניידות קראו לו לעצור, הוא נמלט מהן, התנגש באחת, גרם לאחרת לסטות ולהתנגש בכלי רכב, ואחר כך הוא עצמו התנגש בה. בית המשפט המחוזי הטיל עליו 20 חודשי מאסר על עבירת גניבת הרכב ו- 10 חודשי מאסר על העבירות האחרות.

בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש, תוך שהוא מתייחס למדיניות הענישה הנהוגת ומציין כי "...במקרים שעובדותיהם דומות, **המערכים גניבת רכב; הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו; ונהיגה פיזיה ורשלנית, ושבהם לא נגרם נזק לחיי אדם או פגיעה קשה בגוף**, הוטלו עונשים בטווח הנע ככלל בין 12 לבין 32 חודשי מאסר בפועל". וקובע כי מתחם העונש ההולם כאן נע בין 12 ל- 32 חודשי מאסר בפועל.

מקרה זה חמור מעניינו, בין היתר משום שבמקרה זה הנאשם גנב רכב צבאי ונהג בו מאשדוד לירושלים, בעוד שבעניינו הנאשם לא גנב רכב והנהיגה הפסולה שלו היתה לאורך כבת דרך קצרה. בנוסף לכך, הסיכון שנגרם ממעשי הנאשם שם חמור יותר מזה שנגרם ממעשי הנאשם כאן.

בע"פ 2472/13 **לואי אבו פארה** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.07.13) נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, הפרעה לשוטרים, נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה והחזקת סם מסוכן לשימוש

עצמי. הוא נהג ברכב בהיותו תחת פסילת רישיון נהיגה, כשעובר לנהיגתו הוא עישן חשיש. שוטרים שהבחינו בו, נסעו אחריו וסימנו לו לעצור והוא נמלט מהם, חצה פס הפרדה רצוף, חצה צמתים באור אדום, סיכן רכבים אחרים ואילץ אותם לבלום בלימות חירום. בסופו של דבר הוא איבד את השליטה על הרכב, פגע בתמרור ונעצר, ירד מהרכב ונמלט רגלית מהשוטרים. כשנתפס, נמצא על גופו חשיש.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם למעשיו נע בין חמישה חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר. הוא הפנה את הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך קבלת חוות דעת לגבי התאמתו, אולם הנאשם לא התייצב בפני הממונה, ונתקבלה חוות דעת שלילית על הנאשם. ובית המשפט גזר עליו שישה חודשים ויום מאסר בפועל.

בית המשפט העליון קיבל את ערעורו, העמיד את עונשו על 6 חודשים והיפנה אותו לממונה על עבודות השירות.

בת"פ 36491-09-12 **מדינת ישראל נ' עומר הייב** (פורסם בנבו, 03.03.13) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, מעשה פזיזות ורשלנות, ואי מתן זכות קדימה. שוטרים שנסעו בניידת סמויה ביקשו מהנאשם לעצור את רכבו ולהציג בפניהם רשיונות. הוא נמלט מהם ונהג ברכבו בדרך פרועה ומסוכנת, תוך שהוא מעמיד בסיכון את הנהגים ואת הולכי הרגל שהיו בסביבתו ויוצר סיכון לפגיעה ולנזק לאדם ולרכוש. הוא אילץ בנהיגתו את השוטר שנהג בניידת, וכן רכב שנסע בנתיב הנגדי, לסטות, על מנת להימנע מפגיעה בו, ואילץ שתי הולכות רגל, לעצור את ניסיון לחצות את הכביש במעבר חצייה ולהימלט מפני פגיעה.

כן ביצע עקיפה אסורה על קו לבן ונסע על אי תנועה. ואת כל זאת עשה כשהוא בפסילת רישיון ממושכת. לבסוף, הנאשם נטש את הרכב, נמלט רגלית מזירת האירוע, ולאחר מכן נמנע במשך כשבועיים מלהתייצב לחקירה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל 18 חודשי מאסר, פסילת רישיון נהיגה וקנס, וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

6. מרבית פסקי הדין אליהם הפנתה התביעה בטיעוניה לעונש, בהם הוטלו עונשי מאסר משמעותיים על עבירת מעשי פזיזות ורשלנות שהתבטאה בנהיגה, דנים במעשים חמורים ממעשיו של הנאשם או בנאשמים שנסיבותיהם שונות, ומשכך לא היה מקום להביאם כדוגמא לעונש הנוהג או הראוי לנסיבות כבענייננו.

7. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

למעשי הנאשם לא קדם תכנון. נהיגת הנאשם, שהביאה את השוטרים לעקוב אחריו, היתה רצונית, ואחר כך בריחתו מהשוטרים באה בתגובה להתרחשויות.

הנאשם ביצע את העבירות לבדו וכל הפעולות הכרוכות בהן נעשו על ידו בלבד.

הנזק שיכל להיגרם ממעשי הנאשם, חמור מאוד. מטבע הדברים, נסיעה פרועה בכביש בו נוסעים כלי רכב אחרים, עלולה לגרום לפגיעות חמורות במתוים שונים. העובדה שרכב הנאשם והרכב המשטרתי התנגשו תוך כדי המרדף, מדברת בעד עצמה ומדגימה את הסכנה העצומה הכרוכה בסיטואציה. אמנם במקרה זה העניין הסתיים בנזק לרכב בלבד אולם נקל להבין כי באותה מידה הוא יכל להסתיים בתוצאה חמורה בהרבה.

הנזק הפיזי שנגרם ממעשי הנאשם - פגיעה בניידת המשטרית - איננו חמור. ואולם, הנזק הנפשי הטבוע בהעמדת משתמשי הדרך שהיו בסביבה, והשוטרים, בסיכון להיפגעות, הגם שאיננו מדיד, איננו מבוטל.

הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות היא ככל הנראה רצונו להתחמק מהשוטרים ובכך להימנע מהסנקציות שהם יכלו להפעיל נגדו.

8. נתוני אורך המרדף ומשכו, רלוונטים לגיבוש תמונת חומרת המעשה, שכן, מטבע הדברים, ככל שהמרדף ארוך יותר מבחינת זמן ומרחב, כך גדל פוטנציאל הסיכונים שהוא מעמיד. כאן, מבלי להקל ראש כלל ועיקר במעשי הנאשם, המרדף של השוטרים אחרי הנאשם, התנהל על פני קטע דרך קצר יחסית ונראה שהוא נמשך דקות ספורות בלבד.

9. בהתחשב במעשי הנאשם בנסיבותיהם; במידת אשמו של הנאשם; בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, הוא בין מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

10. הנאשם צעיר כבן 22. בעת ביצוע העבירות הוא היה צעיר מגיל 20. נסיבות חייו, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, קשות ומורכבות. הוא התייתם מאב ומאם בגיל ילדות ומאז גדל בבית אחיו למחצה. למרות הנתונים המורכבים, הוא לא הסתבך בפלילים, זוהי הרשעתו הראשונה ומעולם הוא לא נשא מאסר. הוא לקח אחריות על מעשיו והודה בהם. השתלב בתהליך טיפול משמעותי, כולל טיפול פסיכולוגי, שכה נחוץ לו. נראה שהוא נתרם מאוד מהתהליך, הוא מצא מקום עבודה, יש לו מוטיבציה גבוהה לניהול אורח חיים נורמטיבי וסיכויי שיקומו נראים טובים מאוד.

11. נסיוני השיפוטי מלמדני, כי הקושי של צעירים בדואים להשתלב בתהליכי טיפול משמעותיים, מוסדיים, המחייבים מטבעם ריחוק מהסביבה המשפחתית והקהילתית, פתיחות ושיתוף זרים, גדול יותר מזה של צעירים מהאוכלוסיה הכללית, ואחוזי ההצלחה של הליכי הטיפול שלהם קטנים יותר מאלו שבאוכלוסיה הכללית. למרות זאת, הנאשם עמד במשימה בהצלחה רבה.

12. גזר הדין כאן יכול להשפיע בצורה דרמטית על התפתחות חייו של הנאשם. אם ישלח למאסר בפועל, הוא עלול להתדרדר והישגי שיקומו יירדו לטמיון, ואם תינתן לו הזדמנות, הוא עשוי לעלות על דרך ולהיות אזרח מועיל.

13. תוצר לוואי, חשוב בפני עצמו, המתקבל מהעדפת בית המשפט את שיקולי השיקום על פני שיקול הגמול, הוא העצמת מסגרות השיקום המוסדיות. בחירה כזו מעבירה מסר למטופלים ולמטפלים, מגבירה את המוטיבציה לטיפול ומפיחה תקווה ורוח חיובית.

14. בהתחשב במכלול הנתונים והשיקולים הנוגעים לענין, נראה לי מוצדק לסטות ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. נראה לי שהכיוון המומלץ על ידי שירות המבחן באשר לעונש שיש להשית על הנאשם ראוי ויש לאמצו.

15. נוכח כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 180 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותאושר על ידי בית המשפט.

ב. צו מבחן למשך שנה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת פשע.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

זכות ערעור תוך 45 יום .

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ז, 05 יולי 2017, בהעדר הצדדים.